

İKİNCİ ŞANS

Bıkmıştı. Hedeflerine uzanıp ulaşamamaktan bıkmıştı. Bir şey onu geriye çekiyordu. Onu engelliyordu. Belki de sebebi oydu. Evet; onu geride tutan her gece rüyalarında ayaklarının altından akarak onu kaydıran, alkol ve uyuşturucudan oluşan iğrenç çamurdan başka bir şey değildi. Bırakamıyordu. Yerleri, devrilmiş şişeler ve bitmiş hap paketleriyle dolu olan evinden çıkamıyordu. Tüm gün evdeki o leş kokusuyla yaşıyordu. Aynaya baktı; gözleri kırmızı ve çökük, ağzında hiçbir zaman bırakmadığı sigarası, küçük dikenlerden farkı olmayan sarı kahverengi dişleri... Ne kadar değişmişim diye düşündü. Eskiden gözleri hayat sevinciyle parlıyordu, şimdi hiçbir ifade emaresi göstermeyen dolgun dudakları eskiden ışıltılı gülücükler saçıyordu etrafa. Pişman oldu. Alkole, uyuşturucuya başladığı güne birkaç hakaret savurdu. Artık içinde umut kalmamıştı. Bir daha başarılı olamazdı. Bir daha iç ısıtan gülücükler saçamazdı etrafa. Hayattan göçüp gitmek, bir yerlerde tekrar yaşamaya başlamak istiyordu. Ancak bu sefer alkolün, uyuşturucunun yanına yaklaşmayacaktı. Yavaşça gözlerini kapattı, kendini huzur verici yoğun bir dumanın içine bıraktı. Başarmış mıydı? Nasıl yani, artık acı çekmeyecek miydi? Tekrar başlayabilecek miydi? Aklında milyonlarca cevapsız soruyla gözlerini açtı. Işık... Etrafı çok parlaktı. Bilinci yerine geldiğinde hastanede olduğunu fark etti. Bayılmış ve hastaneye getirilmişti. Doktorlar ona ikinci bir şans vermişti. Deniz hayatında hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Bu ikinci şansı harcamayacağına binlerce kez yemin etti. Ağzı yavaşça açıldı. Sevinçten kahkahalar atmaya başladı. Hastaneden taburcu edilince evine gitti. Belki de taşındığından beri açmadığı camları açtı. Kuşların neşeli cıvıltıları, baharın mis gibi kokusu onu sarhoş etti. Yeni bir hayata başlamıştı. O günü yeni doğum günü olarak ilan etti. Evini temizlemeye başladı; yerdeki devrilmiş şişeler, boşalmış hap kutuları ve sigara izmaritleri artık yoktu. Birkaç yarı zamanlı işte çalışmaya başladı. Dişlerini yaptırdı. Boş zamanlarını içerek değil egzersizle ve yeni edindiği hobilerle dolduruyordu. Yaşamak artık ona bir yük gibi gelmiyordu, artık yaşamak ve yaşatmak onun için bir ihtiyaç haline gelmişti. Bu güzel hissi başkalarıyla paylaşmak istedi. Ülkenin dört bir yanında eski Deniz'e benzeyen tüm insanlara el uzatıyordu, onlara yeni bir şans veriyordu. Kararını verdi. Hayatını böyle geçirecekti. Diğerleriyle paylaşarak, onlara yardım ederek, onlara ikinci bir şans vererek. Yıllar geçti; Deniz artık gözleri parlayan, ağzı ışıldayarak gülücükler saçan genç bir yazar oldu. Yaşadıklarını birer birer anlattı, başkalarına da yardımım dokunsun dileğiyle. Kitabından kazandığı tüm geliri onun gibi insanlara yardımcı olsun diye bağışladı. Artık hedeflerine ulaşmıştı. İnsanlara yardımcı olmuş, onlar için yararlı bir birey haline gelmişti. Bir gün yine aynaya baktı. Derin derin düşündü. Eski halinden eser kalmamıştı. Dişleri bembeyaz, gülüşü parlak ve gözleri yaşam sevinciyle dolmuştu. Kendiyle gurur duydu. Artık rüyalarında hep bahar çiçekleri arasında geziyordu.